

Verslag RWW uitzending 18 - 25 september 2015

Hollands team: Anneke en Lia
Bosnisch team: Mihada, Željka, Danka

Vrijdag 18 september

We hadden een vlotte reis in een vrijwel vol vliegtuig. Wonderlijk, in Tuzla aan te komen waar Anneke drie keer geweest is en Lia één keer. Nesho wachtte ons op en nam meteen de bagage over waardoor Anneke niet zag dat de verkeerde koffer meegenomen werd. Deze had vrijwel dezelfde kleur...

In het donker kwamen we aan. Nesho droeg onze koffers het bruggetje over en we werden hartelijk ontvangen door Mihada en Raza. Mihada verzorgde het eten voor ons. Toen Anneke iets uit de koffer wilde halen, merkte ze dat het de verkeerde was! Mihada belde Nesho die uiteindelijk iemand op het vliegveld te pakken kreeg waarna hij de koffer daar ging omruilen. Voor de nacht leende Anneke wel iets van Mihada.

Zaterdag 19 september

Na het ontbijt om negen uur bracht Nesho Annekes koffer en hij verontschuldigde zich dat hij daar betaling voor aannam. 'Maar het kost jou je tijd en je diesel,' zei Anneke, die toch al dankbaar was dat hij dit in de nacht meteen geregeld had.

We maakten een rit van drie kwartier naar Suceška langs een smalle slingerweg door de bergen. Het adres van de school moesten we zoeken. Het bleek dat we eerst een sleutel moesten halen en dan via een zandweg het dorp uitrijden naar de school (er zijn er twee, de andere staat dicht bij de huizen). We hoorden dat mensen gebeld waren dat we zouden komen, maar er kwam niemand opdagen. Nesho en Lia speelden dan maar een potje tafeltennis, terwijl Anneke een vogeltje probeerde te vangen dat tegen het raam fladderde en toen

door de open deur naar buiten vloog.

Na een halfuur buiten gezeten te hebben vertrokken we weer. Op zich is het een aardig gebouw met een ruimte voor naschoolse activiteiten, maar het ligt veel te ver van het dorp af om te lopen. Vroeger werd Reiki in de kliniek gegeven, maar de zuster is verhuisd en er is nog geen nieuwe. Ook is er niemand bij wie het behandelen thuis kan, behalve bij iemand die ver buiten het dorp woont. Hier is goed overleg nodig. Wij vonden het jammer van de tijd en de prijs van de rit: dertig euro. En natuurlijk dat we niemand hadden kunnen behandelen.

Op de terugweg dronken we wat boven het winkelcentrum, maar helaas werkte de wifi daar niet goed. Dus naar huis mailen en een bericht op Facebook zetten was niet mogelijk. Mihada deed boodschappen voor de komende dagen en Nesho bracht ons thuis.

Mihada liet ons haar huis zien en we dronken er thee. Later op de middag kwam Rob Zomer,

die bleef eten. Voor zijn vertrek kreeg hij een Reikibehandeling van Lia en Anneke, die elkaar ook nog behandeld hebben.

Zondag 20 september

Vrije dag voor ons. We wilden Fadila bellen, maar het mobieltje moest eerst een nieuw tegoed krijgen: het bedrag dat erop stond, was wel voldoende, maar te oud. Mihada belde op Raza's telefoon, maar het nummer klopte niet meer.

We liepen naar Fadila's huis dat we eerst niet herkenden omdat er nu een hek om de tuin heen staat. Het was gaan regenen en we werden ontvangen in de garage. Nadat Fadila's man en twee familieleden erin waren geslaagd de garagedeur te verbreden, zijn we buiten gaan zitten, onder het afdak. Er kwam een man in een scootmobiel bij die een deel van het jaar in Nederland woont en verder hier, maar hij wilde geen Reiki want hij vond dat hij genoeg energie van zichzelf had. Alleen Fadila wilde behandeld worden. Zij heeft een keer mee behandeld in Bratunac, maar had moeite met de onderlinge sfeer die daar hing.

Daarna kon Anneke met succes gebruikmaken van wifi.

Thuis hadden we tijd voor rust. Later kwam Rob Zomer langs en zaten we in de keuken te praten en te eten. Daarna gaven we Rob een behandeling. Ook Raza kreeg een behandeling aangeboden en ze kwam meteen op de bank liggen, sloot haar ogen en ontspande onder onze handen.

Maandag 21 september

Nesho bracht ons naar het cultureel centrum waar we zouden behandelen bij vrouwengroep Sara. De contactpersoon was er niet en had vergeten onze komst door te geven aan haar collega. Duizend excuses, ze zal nog zelf langs komen om ons haar excuses aan te bieden en te proberen of een ander tijdstip nog mogelijk was deze week.

Eerst thee gedronken boven het winkelcentrum en geproefd van de sandwich die Mihada had besteld. Nesho zou niet op tijd hier kunnen zijn, dus namen we een andere taxi naar Leptir waar we ruimschoots de tijd hadden

om gebruik te maken van de wifiverbinding. De helft van de kinderen was weg voor muziektherapie en de andere helft zou na het eten gefilmd worden. Dus het leek erop dat we ook hier niets te doen zouden krijgen. Gelukkig konden we voor de lunch twee kinderen behandelen en erna nog twee voordat de televisieploeg kwam. Er werd overlegd; een van de meisjes was de jongste dochter van Željka en aangezien zij eerste graad Reiki heeft, behandelde zij het andere meisje.

Besloten werd dat Anneke zou uitleggen hoe je met Reiki werkt. Dat nam meteen wat misverstanden weg bij de filmers: je behandelt de hele mens, niet bijvoorbeeld alleen de zere knie.

Na afloop reed een van de filmers ons terug naar huis. Daar namen we tijd voor rust en in de zon zitten. 's Avonds uit eten met Rob Zomer bij Abdullah, in Srebrenica.

Dinsdag 22 september

We liepen naar Leptir waar we drie kinderen konden behandelen, en daarna nog Željka. Nesho haalde ons op om in Kravice te behandelen bij Abida, waar we een tijdje in de tuin gezeten hebben. De vrouwen die ze opgebeld had voor een behandeling, hadden gezegd het waarschijnlijk te druk te zullen hebben met voorbereidingen voor het offerfeest. En inderdaad, er kwam niemand en we hebben alleen Abida behandeld.

Daarna hebben we ergens geluncht, wat boodschappen gedaan en een tijdje in de zon gezeten, tot Nesho ons ophaalde en naar Emmaüs bracht. Daar hebben we eerst buiten onder het afdak van het huiswerklokaal thee gedronken en dan in een van de slaapkamertjes vijf stafleden en Mihada behandeld. Mihada vertelde dat we hier geen kinderen behandelen omdat een deel van de ouders dat niet goed vindt.

Woensdag 23 september

Nesho haalde ons om half tien op en we waren mooi op tijd bij Maja: bekend terrein. Daar werden we hartelijk ontvangen. Algauw kwam Danka om mee te behandelen. Na een tijdje

wachten kwam de eerste en we behandelden in totaal acht vrouwen, met ons drietjes. Het was mooi te zien hoe snel ze ontspanden als de behandeling eenmaal begonnen was. Terwijl we op Nesho wachtten, kregen we eigengemaakt vruchtensap te drinken. Ook kregen we elk een opschrijfboekje, een balpen en een tasje, alles met het logo van Care erop. Nesho bracht ons vervolgens naar Leptir, waar de kinderen naar een film keken voordat de presentatie begon van de eenminuut-filmpjes die maandag en dinsdag gemaakt waren. Intussen aten wij buiten op

het terras onze lunch, keken daarna mee die filmpjes, inclusief die waar Anneke uitlegt wat Reiki doet plus hoe een meisje een ander meisje behandelt. Na elk filmpje luid applaus, het was echt heel geslaagd en moest meteen herhaald worden. Over een maand is dit te zien op de site van UNESCO, dan is ook de Engelse vertaling eronder gezet.

Daarna hebben we één kind en drie volwassenen behandeld; tot slot ook nog Željka.

's Avonds kwam iemand van Sara op bezoek bij Rasa om zich te verontschuldigen dat ze vergeten had de datum en tijd door te geven aan haar collega. Ze bracht wat mooie peren en een pak koekjes voor ons mee. We spraken af dat we als er tijd was, na het behandelen in het Mental Hospital nog even naar Sara zouden komen.

Zoals afgesproken kwamen ook Rob en bekenden van hem langs: Rinus en zijn vrouw Draga, die dinsdag niet naar Abida's huis konden komen. Ze zijn afkomstig uit Rozendaal en wonen nu twee jaar in Bratunac waar ze een huis gebouwd hebben. We hebben hen op de bank behandeld en zo te horen beviel het hen goed. Rob zal hen op de hoogte houden van de data van volgende uitzendingen. Draga vroeg wat het kostte en we vertelden haar dat dit vrijwilligerswerk is en dat ze een volgend keer bijvoorbeeld koekjes of cake kan meebrengen.

Donderdag 24 september

Nesho reed ons naar het Mental Health Center. De kamer waar we zouden behandelen, was bezet en we werden naar een ander gebouw gebracht waar we twee jaar terug de eerste keer behandeld hebben. Nu zit de afdeling logopedie daar. Na lang wachten ging Lia eens kijken en iemand van de staf stuurde toen drie patiënten naar ons toe, waarna hij de deur kwam afsluiten.

Daarna deden we wat boodschappen, aten boven de winkel pizza en liepen naar Sara waar we voldoende tijd hadden om beide aanwezige stafleden te behandelen.

Nesho haalde ons op en reed ons naar het huis van Željka's overleden ouders in Bratunac waar haar dochter, Diana, nu woont. We kregen thee en chocoladecrème cake aangeboden en er kwamen een paar vriendinnen van Željka langs. De filmpjes met de kinderen werden bekeken waarna wij drie vrouwen en Željka's dochter Lana hebben behandeld.

Net als bij het Mental Health Center liep Nesho mee en ging pas weg toen we goed en wel binnen waren. We waren heel dankbaar voor zijn zorgzaamheid en hebben hem een cadeautje voor zijn dochtertje van ruim drie jaar gegeven.

Al met al weer een vruchtbare dag bij zonnig weer. 's Avonds begon het te onweren: einde van het zomerse weer, ook hier.

Mihada had een feestelijke maaltijd klaargemaakt. Rob en wij waren te gast vanwege het offerfeest. Lia en Anneke hadden hier elk wat lekkers voor meegebracht uit Nederland: stroopwafels en stroopkoeken.

Vrijdag 25 september

We hadden een vlotte thuisreis na heel hartelijk afscheid van Raza en Mihada te hebben genomen, die ons vanaf het balkon uitzwaaiden. In Eindhoven hebben we nog even een kop thee gedronken en toen brachten onze mannen ons naar huis.